

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0027/2011

4.2.2011

RAPORT

Maksudus ja areng – Koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksudusküsimustes.
(2010/2101(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Eva Joly

Arvamuse koostaja (*):
Sirpa Pietikäinen, majandus- ja rahanduskomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	17
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS	22
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	26
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	29

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

maksuduse ja arengu kohta – koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksudusküsimustes (2010/2101(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni heade maksuhaldustavade edendamise kohta¹;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Maksudus ja areng. Koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksudusküsimustes” (KOM(2010)0163);
- võttes arvesse oma 25. märtsi 2010. aasta resolutsiooni ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju kohta arengumaadele ja arengukoostööle², ja võttes arvesse Monterrey deklaratsiooni (2002), Dohas toimunud arengu rahastamise konverentsi (2008), Pariisi deklaratsiooni (2005) ja Accra tegevuskava (2008), milles kapitali väljavoolu ja ebaseaduslike rahavooge on selgesõnaliselt nimetatud suureks takistuseks, mis pärsib sisemaiste tulude kasutamist arengu vajadusteks;
- võttes arvesse oma 15. juuni 2010. aasta resolutsiooni edusammude kohta aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks lähtuvalt vahekokkuvõttest ÜRO 2010. aasta septembri kõrgetasemelise kohtumise ettevalmistamisel³;
- võttes arvesse 11.–12. novembril 2010 Sõulis toimunud G20 tippkohtumist ning Saksamaa majanduskoostöö ja arengu ministeeriumi algatust, millega taotletakse rahvusvahelise koostöö tugevdamist arenguriikidega võitluses maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastu ning mille kohta kasutatakse nimetust International Tax Compact (ITC – „rahvusvaheline maksukokkulepe”);
- võttes arvesse 29. augustil 2008 Pretorias toimunud rahvusvahelise maksustamisteemalise konverentsi järeldusi;
- võttes arvesse 2. ja 3. aprillil 2009 Londonis toimunud G20 tippkohtumise järeldusi;
- võttes arvesse riigijuhtide 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise järel tehtud avaldust ning võttes arvesse oma 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni selle tippkohtumise kohta⁴;
- võttes arvesse oma 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni 2. aprillil 2009. aastal Londonis toimunud G20 tippkohtumise kohta⁵;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0020.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0089.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2010)0210.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0028.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0330.

- võttes arvesse oma 14. novembri 2007. aasta resolutsiooni komisjoni määruse eelnõu kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1725/2003 (millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1606/2002) seoses tegevussegmentide avalikustamist käsitleva rahvusvahelise finantsaruandlusstandardiga IFRS 8¹;
 - võttes arvesse Norra valitsuskomisjoni 2009. aasta juunis avaldatud aruannet „Maksuparadiisid ja areng“;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamusi (A7-0027/2011),
- A. arvestades, et maksusüsteemi tugevdamine on arenguriikide üks peamisi ülesandeid aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks;
- B. arvestades, et maksustamine võib olla usaldusväärne ja jätkusuutlik rahanduse edendamise vahend, kui on kehtestatud astmeline maksusüsteem, olemas on tõhus ja tulemuslik maksuhaldus, et edendada maksukohustuse järgimist, ning riigitulude kasutamine on läbipaistev ja vastutustundlik;
- C. arvestades, et arenguriikidel on maksutulude suurendamisega tõsiseid probleeme, mis on tingitud maksude kogumist mõjutavatest ebapiisavatest inim- ja finantsressurssidest, nõrgast haldussuutlikkusest, korrupsioonist, poliitilise süsteemi legitiimsuse puudulikkusest ning tulude ebaühtlasest jaotumisest ja viletsast maksuhaldusest;
- D. arvestades, et ebaseaduslike rahavoogude ja kapitali väljavoolu peamiste vormide hulka kuuluvad ebakorrektsed siirdehinnad, nn edasi-tagasi-bartertehingud (round-tripping), kahe tulu saamine samast allikast, suure sularahakoguse liigutamine ning läbipaistmatud ja ebasoodsad investeerimiskokkulepped ja salakaubavedu;
- E. arvestades, et offshore-keskused ja maksuparadiisid hõlbustavad aastas 1 triljoni USA dollari ulatuses toimuvat kapitali ebaseaduslikku väljavoolu; arvestades, et kapitali ebaseadusliku väljavoolu maht on umbes kümme korda suurem kui rahaline abi, mis arenguriikidele antakse vaesuse leevendamiseks ja majandusarengu edendamiseks;
- F. arvestades, et maksuparadiisid, mis pakuvad salastamisreegleid, fiktiivset asukohta ja maksuvabastusi, et meelitada ligi kapitali ja tulusid, mille pealt tuleks maksta makse teistes riikides, tekitavad kahjulikku maksukonkurentsi;
- G. arvestades, et maksukonkurents on toonud kaasa maksukoormuse ülekandumise töötajatele ja madala sissetulekuga leibkondadele ning on vaestes riikides viinud avalike teenuste kärpimiseni kahjulikul määral;
- H. arvestades, et nn edasi-tagasi-bartertehingutel (round-tripping), maksusoodustustel ja arenguriikide vahelisel maksukonkurentsil on sageli kahjulik mõju, mis on ilmne, kui

¹ ELT C 282 E, 6.11.2008, lk 323.

riigid „müüvad” oma maksusüsteeme ja ettevõtted „ostavad” neid turul, kus valitseb konkurents, mis sarnaneb ettevõtete vahelise konkurentsiga;

- I. arvestades, et arenguriikides esinevate maksupettuste tagajärjel läheb aastas kaduma maksutulu, mis on kümme korda suurem arenenud riikide antavast arenguabi summast;
- J. arvestades, et kodumaiste ressursside parema kaasamise võimalust mõjutavad veelgi üleilmsed tingimused, mis hõlmavad rahvusvaheliste turgude liberaliseerimist, mille käigus asendatakse tollitulud teiste kodumaiste ressurssidega; arvestades, et IMFi uuringutest ilmneb, et kui rikkad riigid on suutnud tasakaalustada põhilise sissetulekuallika – kaubandusmaksude vähenemise teistest tuluallikatest, eelkõige käibemaksust saadava tuluga, on vaeseimad riigid suutnud korvata oma kaotatud kaubandusmaksed parimal juhul 30% ulatuses¹;
- K. arvestades, et International Tax Compact'i (ITC) üksikasjalikust uurimusest ilmneb, et maksunduse ja arenguabi valdkonnas tuleb abi andjate tegevust paremini kooskõlastada;
- L. arvestades, et mitteametliku sektori suur osakaal majanduses takistab kodumaiste ressursside kasutuselevõtmist;
- M. arvestades, et paljud arenguriigid on jäänud kõrvale toorainehindade buumist, kuna ei ole saanud õiglaselt osa maavarade kaevandamise õigustatud litsentsitasudest;
- N. arvestades, et paljud arenguriigid ei suuda koguda isegi mitte maksu miinimummäära, mida oleks vaja avalike teenuste ja selliste rahvusvaheliste kohustuste rahastamiseks nagu vaesuse vähendamine;
- O. arvestades, et maksud on selline sissetulekuallikas, mis on tõenäoliselt stabiilsem ja püsivam kui abivood ning soodustab asjaomastes riikides isevastutust paremal viisil;
- P. arvestades, et konsolideeritud maksubaasi käsitleva aruandluse põhjal on tihti keeruline kindlaks teha maksustamisele kuuluvad äriühingud ning määrata õige maksumäär, kuna äriühingutel on keerukad struktuurid ja ei ole selge, kuidas majandustegevus nende vahel jaguneb;
- Q. arvestades, et nn röövellikud laenufondid, mille asukohaks on sageli maksuparadiisid, ostavad järjest sagedamini ära arenguriikide võlad suure hinnaalandusega ning nõuavad hiljem kohtu kaudu võla maksmist algses ulatuses (sageli koos intresside ja trahvidega), see aga piirab oluliselt arenguriikide tegevusruumi, mida neile võimaldavad täiendavad maksutulud;
- R. arvestades, et puuduvad seadused, milles oleks sätestatud nn röövellike laenufondide kasumi ülemmäär, mida need võivad teenida arenguriikidega võla mittemaksmise pärast kohut käies ning arvestades, et puuduvad reguleerivad struktuurid, millest selguks, millised on röövellikud laenufondid ning kui palju need maksid võla eest, mida enne peeti

¹ Vt nt Baungardi & Keeni uuringut (2005), mida tsiteeritakse IMFi 15. veebruari 2005. aasta aruandes pealkirjaga „Dealing with the Revenue Consequences of Trade Reform”, milles IMF järeldeb, et paljudel väikesel tuluga riikidel ja mõnel keskmise tuluga riigil on raske asendada kaubandusmaksudest saadavat tulu.

väärtusetuks;

- S. arvestades, et paljudes arenguriikides on olemas mitmeid ettevõtte tulumaksu määrasid, mis ei sõltu üksnes tulust ja dividendidest, vaid ka ettevõtlussektoritest, see tähendab, et maksumäärade erinevused moonutavad vahendite sektoripõhist eraldamist;
- T. arvestades, et maksukohustuse järgimist tuleks määratleda kui püüdu maksta õiges kohas ja õigel ajal, kusjuures „õige” tähendab seda, et tehingute majanduslik sisu vastab tuludeklaratsioonis esitatud kohale ja vormile,

I Maksustamise tähtsus aastatuhande arengueesmärkide saavutamise seisukohast

- 1. nõustub komisjoni arvamusega, et tõhusad ja õiglased maksusüsteemid on olulised vaesuse vähendamise, hea valitsemistava ja riigi ülesehitamise seisukohalt;
- 2. tervitab komisjoni algatust tugevdada arengu nimel heade maksuhaldustavade alast suutlikkust ja peab vajalikuks reguleerivat raamistikku, mis toetaks rahvusvahelist maksualast koostööd, läbipaistvust, avaliku ja erasektori arengut ja majanduskasvu;
- 3. rõhutab, et maksude suhe SKPse on arenguriikides 10–20 %, samal ajal kui arenenud riikides on see 25–40 %; väljendab kahetsust selle üle, et abi andjad on seni andnud nii vähe maksundusega seotud abi; on sellega seoses rahul komisjoni ettepanekuga, milles nähakse ette tõhusamalt toetada arenguriike maksureformide teostamisel ja maksuametite tugevdamisel, kasutades sel eesmärgil Euroopa Arengufondi Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide toetamiseks, samuti arengukoostöö rahastamisvahendit ning Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendit, ja milles nähakse ette toetada riikide järelevalveasutusi, parlamente ja valitsusväliseid jõude;
- 4. rõhutab, et senisest enam rõhku tuleks panna haldussuutlikkuse suurendamisele arenguriikides, et nad saaksid teabevahetust tõhusalt kasutada ja oma riigi õigusaktide abil tulemuslikult võidelda maksudest kõrvalehoidmisega;

Arenguriikide raskused maksutulude suurendamisel

- 5. peab murettekitavaks, et paljude vaeste riikide maksusüsteemile on endiselt iseloomulik väga kitsas maksubaas, eliidile maksuvabastuste võimaldamine, äriühingute maksupuhkused, mis annavad tugeva stiimuli maksudest kõrvalehoidmiseks, kuna maksustatavad äriühingud võivad sõlmida kasumi ümberpaigutamise eesmärgil ärisidemeid maksudest vabastatud äriühingutega, loodusvaradest saadavate suurte tulude selgitamata jätmine ning kapitali ebaseaduslik väljavool, mis seostub maksudest kõrvalehoidmisega;
- 6. rõhutab, et maksutulu ei tule pidada välisabi alternatiiviks, vaid pigem riigitulude üheks koostisosaks, mis võimaldab antud riigi arengut;
- 7. juhib tähelepanu tõsiasjale, et tõhusad, edumeelsed ja õiglased maksusüsteemid on arenguks üliolulised, sest neil on oma osa avalike hüvede pakkumise rahastamisel, riigi ülesehitamisel ning headel valitsemistavadel, ja sellele, et vaesed riigid peavad eesmärgiks võtma välisabist sõltumise asendamise maksulise isemajandamisega ning et maksudest

kõrvalehoidmine ja nende vältimine takistavad arenguga seotud eesmärkide saavutamist;

8. mõistab hukka asjaolu, et maksuparadiisid nõrgestavad demokraatlikku valitsemist, muudavad majanduskuritegevuse tulusamaks, õhutavad tulu taga ajama (rent-seeking) ning suurendavad maksutulude ebavõrdset jaotumist; nõuab, et Euroopa Liit seaks maksuparadiiside ja korrupsiooni vastase võitluse rahvusvaheliste finants- ja arenguinstituutide tegevuses esmatähtsaks ülesandeks;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et maksudest hoidumine kujutab endast arenguriikidele tõsist finantskaotust ning võitlus maksuparadiiside ja maksudest hoidumise vastu on üks ELi peamisi ülesandeid seoses arenguriikidele tulemusliku abi andmisega riigi maksutulude kättesaamisel; tuletab meelde vajadust võtta selles küsimuses nõuetekohased meetmed Euroopa Liidu ja rahvusvahelisel tasandil, kooskõlas eelkõige G20 rühmituse võetud kohustustega;
10. tuletab meelde, et kui majanduspartnerluslepingute tulemused ilmnevad alles keskpika või pika aja järel, siis tulude vähenemine on tollimaksude vähendamise vahetu tagajärg;
11. rõhutab, et tuleks pöörata suuremat tähelepanu raskustele, millega arenguriigid puutuvad kokku oma siseriiklike maksutulude suurendamisel üleilmastumise kontekstis, kuna suurtele kodumaistele ja välisettevõtetele tehakse erandeid, et meelitada ligi investeeeringuid; kutsub EL i üles aitama arenguriikidel töötada välja sellised maksusüsteemid, mis võimaldaksid neil saada kasu üleilmastumisest;
12. rõhutab, et kõige vaesematel riikidel on maailmas valitseva kaubanduse liberaliseerimise tingimustes raske kompenseerida kaubandusmaksude vähenemist, asendades need teiste kodumaiste ressurssidega, sest kõnealused riigid on oma kaotatud kaubandusmakse suutnud korvata parimal juhul umbes 30 % ulatuses;
13. rõhutab, et maksuparadiisid kahjustavad liikuva kapitali valdkonnas suurema konkurentsi tekitamisega arenguriikide suveräänsust kapitalist saadava maksutulu abil maksubaasi laiendamise osas, samas kui nende maksubaas on juba kitsam kui rikastel riikidel;
14. tuletab meelde, et teabe ebaühtlane jaotumine, mis tuleneb maksuparadiiside salastamisreeglitest, vähendab rahvusvaheliste finantsturgude tõhusust, kuna see on suurendanud riskipreemiaid ja seega nii rikaste kui ka vaeste riikide laenukulud;
15. on teadlik asjaolust, et arenguriikide siseriiklike tulude kasutuselevõtu kvalitatiivne ja kvantitatiivne parandamine kannab vilja pikas perspektiivis; kutsub Euroopa Liitu üles pakkuma jätkuvalt abi selle kõigis vormides nii kaua, kui arengumaad peavad seda oma arengu rahastamiseks vajalikuks;

II Tulemuslike, tõhusate, õiglaste ja jätkusuutlike maksusüsteemide toetamine

16. kordab, et hea valitsemistava ja instituutide tegevuse tõhusus on majandusliku heaolu kõige tähtsamad hoovad; nõuab seepärast tungival, et komisjon aitaks arenguriikide maksu- ja kohtuasutusi ning korrupsioonivastaseid asutusi nende püüdlustes töötada välja astmeline ja jätkusuutlik maksusüsteem, millel on lõppkokkuvõttes valitsemistava seisukohast positiivne mõju suurema õiguspärasuse ja vastutuse näol, ning aitaks võtta hea

valitsemistava põhimõtet maksunduses tõsiselt arvesse riigi ja piirkondlike strateegiadokumentide kavandamisel, teostamisel ja tulemuste kontrollimisel; nõuab tungival, et liikmesriigid viiksid maksunduse valdkonnaga seonduvad abikohustused ellu ning võitleksid nende territooriumil paiknevate, ent arenguriikides tegutsevate äriühingute poolse altkäemaksu pakkumise vastu; soovib komisjonil kaasata arenguriikide parlamendid eelarvemenetlusse, soodustades nii harmoonilist suhet ja menetluse suuremat läbipaistvust;

17. juhib tähelepanu sellele, et head maksuhaldustava ei saa eksportida ega väljastpoolt peale suruda ning et iga riik otsustab ise oma maksupoliitika üle; sellega seoses kutsub komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mitte seadma takistusi ja tegema koostööd kõigi riikidega, kes otsustavad pidevalt ja õiglaselt makse suurendada, mis mõjutab nende territooriumil tegutsevaid välisettevõtteid, eelkõige neid, kes tegutsevad esmaste ressursside kaevandamise valdkonnas, kuna toorained on arengumaade jaoks oluline rikkuse allikas;
18. kutsub komisjoni üles lisama ELi ja kolmandate riikide vahel sõlmitavatesse kokkulepetesse klausli vastutustundliku maksuhalduse kohta ja tagama selle rakendamise järelevalve;
19. märgib, et tollimaksudest saadava tulu vähenemine eelkõige Euroopa Liiduga sõlmitud majanduspartnerluslepingute tõttu mõjutab negatiivselt arengumaade jaoks otseselt kättesaadavate rahaliste vahendite hulka; sellega seoses ja nende kahjude hüvitamiseks palub komisjonil arengumaade riiklike maksusüsteemide parandamiseks antava abi osana ergutada arengumaid eelistama kaudsete maksude asemel progressiivseid otseseid makse, kuna eelkõige tarbimisele seatud maksud koormavad oma olemuse tõttu madala sissetulekuga elanikkonda kõige enam;
20. kutsub üles võtma majanduspartnerluslepingute raames süstemaatiliselt kasutusele maksureforme toetavad meetmed, andes eelkõige materiaalselt (IT-süsteemid) ja korralduslikku abi (maksuametnike õigus- ja maksualane koolitus), kui arengumaa seda palub; rõhutab vajadust teha erilisi pingutusi nende Aafrika riikide toetamiseks, kellele ikka veel ei anta maksunduse valdkonnas pikaajalist abi;
21. kinnitab taas vajadust parandada Euroopa Liidu arengupoliitika ja kaubanduspoliitika sidusust; tuletab meelde, et kuigi kriis võib olla suurendanud toormehindade kõikumist ning seetõttu on vähenenud arengumaadele suunatud kapitalivood, on Euroopa Liit tervikuna, kaasa arvatud selle liikmesriigid, endiselt maailma suurim arenguabi andja ning ELi antud 49 miljardit eurot arenguabi moodustas 2009. aastal 56% kogu maailma arenguabist; rõhutab, et sellega seoses peaks arengumaade jaoks olema esmatähtis võtta kasutusele tõhus maksusüsteem, et vähendada oma sõltuvust välisabist ja muudest erakorralistest välistest rahavoogudest;
22. nõuab teatavate riikide suhtes ELi rahalise toetuse ja ELi turgudele juurdepääsu võimaldamise sidumist nende riikide koostöö tasemega seoses heade maksuhaldustavade põhimõtete rakendamisega;
23. väljendab heameelt maksualast koostööd käsitleva piirkondliku algatuse üle, et võimaldada arengumaadel arutada maksunduse rolli riigi ülesehitamises ja suutlikkuse

suurendamises ning jagada parimaid tavasid maksuhalduses;

24. tuletab meelde, et peamine ülesanne, mille vaesed riigid peavad lahendama, on maksubaasi laiendamine; juhib tähelepanu sellele, et muude tegurite hulgas on kaubandusmaksude langus tinginud tarbimismaksude (käibemaks või energiamaksud) kehtestamise; on seisukohal, et isegi kui käibemaks aitab laiendada maksubaasi sellistes riikides, kus nn mitteametliku sektori osakaal majanduses on suur, kannatavad käibemaksu mittediskrimineeriva olemuse tõttu kõige enam kõige vaesemad inimesed; on veendunud, et EL peab arenguabi andmisel eelistama algatusi, mille eesmärk on suurendada maksusüsteemide tõhusust ja läbipaistvust, otsides võimalusi, kuidas arenguriigid saaksid laiendada oma maksubaasi või suurendada maksutulu vooge otsese ja kaudse maksustamise abil;
25. tuletab meelde, et arenguriikidega toimuva kaubavahetuse laiendamise eesmärk peab olema nende riikide püsiva majanduskasvu ja arengu soodustamine; märgib, et tollimaksude kaotamine tähendab paratamatult tollitulude kaotamist ning seetõttu tuleb kaotamise üle rakendada rangemat järelevalvet ja kaotada tollimaks järk-järgult ning rakendades maksureforme, mille abil võetakse kasutusele tekkivat puudujääki kompenseerivad tulud (käibemaks, maa- ja omandimaks, ettevõtte tulumaks);
26. märgib murelikult, et Aafrika mandrilt voolas ajavahemikus 1991–2004 välja miljardeid dollareid aastas; rõhutab eelkõige, et hinnangute kohaselt moodustavad need vood 7,6% nimetatud piirkonna SKPst aastas, mistõttu Aafrika riigid on doonorriikide netovõlausaldajad; on seisukohal, et arenguriikide pakutav ametlik arenguabi ja võlakergendus on tõhusad üksnes juhul, kui konkreetseid meetmeid võtavad üheskoos G20 riigid, OECD ja EL, tagamaks, et maksudest kõrvalehoidmine ei kahjusta arenguriikide potentsiaalset maksubaasi; ergutab seoses sellega ÜROd ja OECD jätkama Aafrika maksuhaldusfoorumiga tihedat koostööd tehes tegevust selles valdkonnas;
27. rõhutab, et asjakohased vahendid muude tuluallikate leidmiseks peaksid isevastutust ja kohalikku arengut soodustades innovatsiooni, ettevõtlust ning VKEdes loomist toetama ega tohiks neid takistada;
28. rõhutab, et eelkõige mitme käibemaksumääraga süsteemide halduskulud võivad arenguriikide jaoks olla liiga suured, kuna arenguriikide maksuasutustel puuduvad vajalikud finants- ja inimressursid ning seetõttu tuleks neid kulusid hoolikalt uurida; on veendunud, et sellistel juhtudel tuleks aktsiisimakse kehtestada valitud juhtudel ja vaid üksikute kaupade puhul, mille nõudlus on harilikult jäik (sigaretid, alkohol jne), kuna selliste kaupade tarbimisel on ühiskonnale negatiivne välismõju; nõuab piirangute kehtestamise korral samuti nende äriühingute kindlakstegemist ja maksustamist, kes võivad tagada maksutulu suurema laekumise (nt toorainete kaevandamisega tegelevad äriühingud);
29. rõhutab, et otsese maksustamise määra suurendamise oluliseks eelduseks on mitteametliku majanduse muutmine ametlikuks majanduseks ning ärikeskkonna parandamine;
30. rõhutab, et seoses üleilmse maksukonkurentsiga saavad arenguriigid suurema osa oma maksutuludest kapitalilt ja neil on vähe võimalusi teisi makse koguda; märgib, et maksukonkurentsi vähenemise tõttu vähenenud maksutulude küsimusele tuleb leida

lahendus maksubaasi laiendamisega või loobudes konkurentsist üldse, kui see on otstarbekohane ning kui välismaiste otseinvesteeringute pärast konkureerimise käigus seatakse ohtu selliseid teisi tegureid nagu hea valitsemistava, õiguskindlus ja riigistamisest hoidumine; juhib tähelepanu asjaolule, et madala sissetulekuga riikidel on vaja saavutada võime pidada rahvusvaheliste korporatsioonidega tõhusaid läbirääkimisi, et tagada riikidele korporatsioonide saadavatest tuludest õiglase osa saamine ning tuleb meelde, et kõnealustele riikidele peab jääma piisav poliitiline tegevusruum kapitalikontrolli meetmete kehtestamiseks, kuna maksutulude kogumine ja ümberjagamine on riikide suveräänsuse ja legitiimsuse põhiline kriteerium ning seetõttu hea valitsemistava eeltingimus;

31. juhib tähelepanu asjaolule, et Prantsusmaa valitsus on tellinud uurimuse maksundust edendavate poliitiliste stiimulite kohta, kuid sellest üksi ei piisa; kutsub seetõttu komisjoni üles uurima, kas abi ülekandmise eri viisid, nt laenude asemel tagastamatu abi andmine, võiksid aidata piirata või kompenseerida abi andmise võimalikku negatiivset mõju tulude suurenemisele ning uurima, kas eelarvetoetus ja sellega seotud edusammud läbipaistvuse suurendamise ja avaliku sektori kulutuste tõhusa haldamise valdkonnas aitavad pikas perspektiivis suurendada kodanike valmidust maksta makse;
32. märgib, et on pööratud liiga vähe tähelepanu sellele, kuidas valitsused saaksid kasutada oma maksupoliitikat, et vähendada ebavõrdsust sissetulekute ja heaolu jaotumises, vähendades soolisi erinevusi maksukohustuste järgimise valdkonnas;
33. kutsub üles keskendumise arenguriikide maksusüsteemide puhul neutraalsuse, võrdsuse ja lihtsuse põhimõtetele, mis tuleks saavutada järgmiselt:
 - a) maks, mis ei võta mitte suurema osa vaeste inimeste sissetulekust, vaid maksumaksjate sissetulekust või jõukusest sedamööda, kuidas need kasvavad;
 - b) maks, mis ei oleks diskrimineeriv ei soo, seksuaalse sättumuse, leibkonna tüübi, kodakondsuse ega perekonnaseisu alusel;
 - c) selge, lihtne ja läbipaistev maksusüsteem, mille puhul oleks välistatud maksuseaduste ebasoovitav tõlgendamine, et saada sotsiaalkulutuste vähendamise hinnaga suures ulatuses maksusoodustusi;
 - d) maksustamise seisukohast mis tahes sissetulekuallika tõeliste tulude ja kulude võrdväärne kohtlemine, mis tähendab seda, et tulud kuuluvad maksustamisele ja kulud mahaarvamisele;
 - e) maksustamise tase, mis on otseselt seotud majandusarengu eri astmetega;
 - f) mitmete ettevõtte tulumaksu määrade ühendamine, arvutades tulumaksu määra pigem ettevõtete käibe kui ettevõtlussektorite alusel;
34. on seisukohal, et OECD peab koostama uued siirdehindade suunised, mis on hädavajalikud, et takistada teatavaid rahvusvahelisi ettevõtteid viimast oma kasumit riikidesse, kus maksutingimused on soodsamad, ning tagada, et need ettevõtted maksaksid makse nendes riikides, sealhulgas arenguriikides, kus nad tegelikult kasumi teenisid;

35. on seisukohal, et tuleb töötada välja madala ja keskmise sissetulekuga inimeste jaoks madala maksumääraga maksusüsteem, mis põhineb ulatuslikumal maksubaasil ja mille puhul on välistatud suvalised maksuvabastused ja -soodustused, eelkõige kaevandustööstusele ettenähtud maksuvabastused ja -soodustused; rõhutab, et vajatakse riiklikke investeeringuid projektidesse, millel on positiivne majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnamõju kohalikul tasandil, vältides samas maksudumpingu võimaluse teket;

III Töö läbipaistva, koostööl põhineva ja õiglase rahvusvahelise maksukeskkonna nimel

Vale hinnakujundus kauplemisel

36. rõhutab, et vale hinnaga kauplemine on raha ebaseadusliku väljavoolu üks peamisi käigushoidjaid; peab vajalikuks, et komisjon aitaks kaasa arenguriikide avaliku sektori ekspertteadmiste paranemisele selles valdkonnas ning töötaks välja konkreetsed ettepanekud, mis aitaksid G20 riikidel, OECD-l, ÜRO-l ja WTO-l kaaluda ulatuslikumat näitajate ja meetodite kogumit vale hinnaga kauplemise vastu võitlemiseks, muu hulgas USA nn võrreldava kasumi meetodeid, mis on andnud häid tulemusi ebaõigete hindadega tehingute kindlakstegemisel;
37. nõuab meetmete võtmist siirdehinna ebaseadusliku manipuleerimise vastu ning kõigi selliste maksuseaduste läbivaatamist, mis ei piirdu võrreldavate tulude meetodiga, juhul kui on olemas paremad võimalused ebakorreksete siirdehindadega tegelemiseks; rõhutab, et EL, G20 ja WTO peaksid üldiselt koondama oma jõupingutused vastastikuse sõltumatus põhimõttele toetuvate lähenemisviiside kasutamisele ning tunnistama, et maksualaste tehingute suhtes peavad kehtima samad tingimused nagu iseseisvate ettevõtete vahel tehtavate tehingutele;
38. nõuab tungivalt, et EL kaitseks G20 riikide rühmas ja OECDs automaatse teabevahetuse põhimõtet maksuküsimusi käsitleva teabe puhul kooskõlas ELi hoiuste intresside maksustamise direktiiviga, kuna see on üks moodus, kuidas piirata ebaseaduslike rahavoogude hoidmist pangasaladusega kaitstud jurisdiktsioonides;
39. nõuab finantstehingutele maksu kehtestamist, kuna sellest saadav tulu parandaks turu toimimist, vähendades spekulierimist ja aidates rahastada selliseid ülemaailmse tähtsusega avalikke hüvesid nagu areng ja kliimamuutuse vastane võitlus, ning vähendada avaliku sektori eelarvepuudujääki; on seisukohal, et selline maks peaks olema nii laiaulatuslik kui võimalik, kuid see ei ole teostatav, tuleks finantstehingute maks kehtestada esimese sammuna ELi tasandil; palub komisjonil koostada kiiresti teostatavusuuring, milles arvestatakse ülemaailmselt võrdseid võimalusi ja esitatakse konkreetsed õigusakti ettepanekud;
40. teeb ettepaneku Cotonou lepingusse selle läbivaatamise raames lisada heade maksuhaldustavadega seotud erisäte;
41. palub ELi liikmesriikidel oma kahepoolsete abiprogrammide raames võtta sarnaseid meetmeid;

Kaevandamine

42. nõuab uute algatuste väljatöötamist, millega suurendada loodusvarade väljarentimise läbipaistvust, rakendades muu hulgas OECD altkäemaksuvastast konventsiooni ja mäetööstuse läbipaistvust käsitlevat algatust; peab kiiduväärseks Kongo konfliktimineraalide seaduse ja finantssektori reguleerimise reformi seaduseelnõu vastuvõtmist ning palub komisjonil esitada samalaadne seadusandlik algatus, mis ei vähendaks valitsuste vastutust arenguriikides ega koormaks ettevõtteid liigse halduskoormusega, kuna arenguriikide sidusrühmad on seda juba kritiseerinud ning sel võib olla soovitud vastupidine mõju;
43. toonitab, et loodusvarade kaevandamist tuleks jätkata selleks, et aidata konkreetsel riigil saavutada oma ulatuslikumad sotsiaalsed ja majanduslikud eesmärgid, mis arenguriikide valitsuste jaoks tähendab seda, et töötatakse välja kavand, soovi korral rahvusvaheliste sidusrühmade ja ekspertteadmiste abil, mis käsitleb loodusvarade sektori kohta riigi majanduses tulevikus; on arvamisel, et mõne riigi jaoks oleks parim lahendus, kui loodusvarasid hoitakse tuleviku tarvis, samas kui teiste riikide jaoks võib olla parim lahendus see, kui loodusvarade kaevandamine leiab aset kiiresti, et pakkuda vahepealset võimalust kasvatada siseriiklikke tulusid, et leida tuluallikaid majanduskasvu tagamiseks ja inimeste pakiliste vajaduste rahuldamiseks vajalike investeeringute toetamiseks;
44. juhib tähelepanu asjaolule, et arenguriigid peaksid olema võrdväärsed partnerid loodusvarade kaevandamise valdkonnas uute algatuste üle läbirääkimiste pidamisel ja nende vastuvõtmisel; rõhutab, et selle valdkonna uued kokkulepped peaksid toimuma üldiste rahvusvaheliste standardite alusel, et vältida teise eeskirjade kogumi tekkimist, millel oleks valitsuste, maksuametite ja rahvusvaheliste ettevõtete seisukohast vastupidine mõju;
45. rõhutab, et komisjoni ja valitsusväliste läbipaistvuse algatuste ettepanekud mäetööstuse kohta, nt loodusvarade harta, nn ekvaatori põhimõtted ning investoritele ja ettevõtetele mõeldud suunised kriitilise ressursi kohta soosivad tegelikult ettevõtteid; ettepanekutega tagatakse õiguskindlus ja jätkusuutlikud pikaajased partnerlused ning need pakuvad kindlust renatsionaliseerimise, läbirääkimiste uuesti alustamise või väljasaatmise korral; märgib, et tegeleda tuleb ka muude probleemidega, näiteks sellega, et ettevõtted peavad avalikustama tundliku äriteabe, mis asetab nad ebasoodsasse konkurentsiolukorda, või sellega, et mõned valitsustega sõlmitavad kokkulepped põhinevad salastatud teabel;
46. märgib, et loodusvarade väljarentimist tuleb alati käsitleda kui vahepealset võimalust kasvatada siseriiklikke tulusid; juhib tähelepanu sellele, et loodusvarade maksustamisel tehtavad edusammud kasvatavad selliseid otseseid makse nagu ettevõtte tulumaks ja selliseid maksuväliseid tulusid nagu litsentsitasud;
47. juhib tähelepanu sellele, et paljudel rantjee-riikidel, kes saavad tulu oma rikkalike loodusvarade, peamiselt nafta ja mineraalide väljarentimisest, ei ole erilisi stiimuleid olla vastutav, vastutustundlik, või tõhus; kordab, et tugevad institutsionaalse ja demokraatliku kontrolli mehhanismid on majanduskuritegevusega võitlemisel äärmiselt olulised; kutsub eelkõige komisjoni üles suurendama arenguabi, et aidata sõnastada rahvusvaheliste ettevõtete ja arenguriikide vahel loodusvarade kaevandamist käsitlevaid lepinguid;
48. palub, et komisjon ja nõukogu osaleksid aktiivsemalt mäetööstuse läbipaistvust käsitlevas

algatuses, eraldades rahalisi vahendeid ning osaledes selle juhtorgani töös;

49. tuletab meelde, et finantsaruandluse kvaliteet on ülimalt tähtis selleks, et tulemuslikult võidelda maksudest kõrvalehoidmise vastu; on seisukohal, et riikide kaupa liigendatud aruandlus on mäetööstuse jaoks äärmiselt oluline, kuid tuletab meelde, et sellest saavad võrdväärset kasu kõikide majandusharude investorid, mis aitab niiviisi kaasa hea valitsemistava levikule maailmas; seepärast palub komisjonil soodustada seda, et Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu rahvusvahelisse finantsaruandlusstandardisse lisataks nõue, et kõik rahvusvahelised ettevõtted annaksid oma tuludest ja tasutud maksudest aru riikide kaupa – iga riigi kohta eraldi; tuletab meelde, et selline nõue on kooskõlas vajadusega suurendada rahvusvaheliste ettevõtete sotsiaalset vastutustunnet; kutsub komisjoni üles võtma riikide kaupa liigendatud aruandlust arvesse raamatupidamisdirektiivide reformimisel;
50. nõuab, et piiriüleste ettevõtete jaoks kehtestataks kohustus koostada finantsaruandeid iga riigi kohta, sealhulgas kasum enne ja pärast maksude mahaarvamist, et suurendada läbipaistvust ja maksuametite juurdepääsu asjakohasele teabele; on seisukohal, et kõigi sektorite ja kõigi ettevõtete ühtse hõlmamise tagamiseks peaks EL kehtestama kõnealuse põhimõtte eelseisva läbipaistvusdirektiivi ja ELi raamatupidamisdirektiivide läbivaatamise raames ning samuti peaks komisjon avaldama rahvusvahelisel tasandil survet Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogule (IASB), et see töötaks kiiresti välja vastava üldstandardi; kutsub veel kord komisjoni üles parlamendile järgmise kuue kuu jooksul aru andma avaliku arutelu tulemustest ja läbirääkimiste käigust IASBiga;
51. rõhutab riikide kaupa liigendatud aruandluse tähtsust ning nõuab, et intensiivistataks selles küsimuses peetavaid läbirääkimisi:
- valitsused ja rahvusvahelised ühendused (sh G20 ja ÜRO) peaksid toetama riikide kaupa liigendatud finantsaruandluse standardi rakendamist ning taotlema ametlikult, et Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu võtaks selle vastu;
 - OECD peaks jätkama oma teostatavusuuringut riikide kaupa liigendatud aruandluse kohta ning esitama 2011. aastal vastavasisulise aruande nii G20 kui ka ÜRO-le;
 - Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu peaks vastu võtma uue standardi, mis hõlmab riikide kaupa liigendatud aruandlust;
 - kodanikuühiskond ja meedia peaks tulevikus kasutama riikide kaupa liigendatud aruandluse raames avalikustatud teavet, et nõuda valitsustelt ja rahvusvahelistelt ettevõtetelt aruandluskohustusest kinnipidamist;

Abi andjate tegevuse parem kooskõlastamine

52. võtab teadmiseks International Tax Compact'i (ITC) üksikasjaliku uurimuse tulemused, mille kohaselt abi andjate tegevust maksunduse ja arengu valdkonnas on vaja paremini kooskõlastada; ergutab komisjoni tegema sellekohaseid algatusi ning suurendama toetust mitmepoolsetele ja piirkondlikele algatustele, nagu näiteks Aafrika maksuhaldusfoorum ja Ameerika maksuametite keskus;

Maksuparadiiside vastase võitluse parem rahvusvaheline koordineerimine

53. rõhutab, et tavapärase ametliku arenguabiga ei suudeta üleilmset vaesust kaotada, kui G20 riikide rühm, OECD ja EL ei võta ulatuslikke meetmeid maksuparadiiside ja kahjulike maksustruktuuride ohjeldamiseks;
54. märgib, et alates 2. aprillil 2009 toimunud G20 tippkohtumisest on offshore-finantskeskused kohustunud järgima OECD standardeid läbipaistvuse ja teabevahetuse kohta; märgib aga, et maksuparadiiside kahjulikud struktuurid on veel ülekaalus; nõuab veel kord, et väljaspool OECD raamistikku tegutsetaks aktiivsemalt, et võidelda maksuparadiiside vastu, arvestades nende mitmesuguseid puudusi; väljendab sellega seoses uuesti muret selle pärast, et OECD rahvusvahelised standardid nõuavad taotluse korral teabe vahetamist, ent hoiuste intresside maksustamise direktiivis ei ole automaatset teabevahetust ette nähtud; samuti kritiseerib asjaolu, et OECD kustutab valitsused oma mustast nimekirjast juba siis, kui need üksnes lubavad järgida teabevahetuse põhimõtteid, ilma et oleks tagatud kõnealuste põhimõtete tegelik järgimine; on samuti seisukohal, et nõue, mille kohaselt tuleb mustast nimekirjast kõrvaldamiseks sõlmida kokkulepped 12 muu riigiga, on meelevaldne, kuna see ei tugine mitte mingisugustele kvalitatiivsetele näitajatele, mis võimaldaksid heade haldustavade kohaldamist objektiivselt hinnata;
55. rõhutab, et arenguriikidest läheb igal aastal kaduma 800 miljardit eurot maksuparadiisidesse ja ebaseaduslike rahavoogudena; märgib, et finantsprotsesside suurem läbipaistvus võib olla oluline samm vaesuse leevendamise ja olulise jõukuse tekke suunas;
56. on seisukohal, et automaatne teabevahetus peaks aset leidma igas olukorras; pooldab sellega seoses komisjoni ettepanekut halduskoostöö kohta maksuvaldkonnas, et laiendada liikmesriikidevahelist koostööd nii, et see hõlmaks kõiki maksuliike, kaotada pangasaladus ja näha üldise reeglina ette automaatne teabevahetus;
57. väljendab heameelt asjaolu üle, et mõned liikmesriigid on kirjutanud alla Euroopa Nõukogu ja OECD konventsioonile vastastikuse haldusabi kohta maksuküsimustes ning nõuab tungivalt, et need 17 liikmesriiki, kes ei ole seda veel teinud, ühineksid konventsiooniga;
58. kutsub ELi üles tõhustama oma tegevust ja võtma konkreetsed meetmed – näiteks sanktsioonid – maksudest kõrvalehoidmise ja ebaseadusliku kapitali väljavoolu vastu; kutsub nõukogu üles uurima võimalust võtta kasutusele maksualase teabe automaatse vahetamise mitmepoolne mehhanism, tehes tihedat koostööd ÜRO maksuasjade rahvusvahelise koostöö ekspertkomiteega;
59. kutsub komisjoni üles heaks kiitma karmimaid kriteeriume maksuparadiiside tuvastamiseks ja asuma ette valmistama rahvusvaheliselt siduvat mitmepoolset automaatse maksualase teabevahetuse lepingut, muu hulgas trustide ja sihtasutuste jaoks, ning kavandama ka vastumeetmeid nõuete täitmatajätmise korral; kutsub komisjoni üles toetama arengumaid nende võitluses vahendite ebaseadusliku väljavoolu ja kapitali väljavoolu vastu, kuna neid peetakse peamiseks takistuseks siseriikliku tulu kasutuselevõtmisele arengu eesmärgil; juhib komisjoni tähelepanu eelkõige Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsioonile ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu

direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta¹ ning maksuparadiiside vastu võitlemiseks soovitatud meetmetele;

60. väljendab muret selle pärast, et maksulepingute mõju maksutulude jaotumisele on negatiivne; märgib, et maksustamise õiguse võimaldamine mitte lähteriigi, vaid asukoha põhimõtet järgides tuleb kasuks maksuparadiisidele kui soodsatele asukohtadele; on seisukohal, et maksulepingud tuleks üle vaadata õiglust silmas pidades, mis võimaldab anda maksustamise esmaõiguse päritoluriigile, kus toimub tegelik tegevus;
61. mõistab hukka asjaolu, et G20 ei ole veel esitanud selget ajakava ega konkreetset karistuste süsteemi, et võidelda tõhusalt maksuparadiisidega; nõuab, et võetaks vastu rahvusvaheline konventsioon, mis võimaldaks likvideerida kahjulikud maksustruktuurid ja hõlmaks ka sanktsioone, mida saaks rakendada nii koostööd tõrjuvate jurisdiktsioonide kui ka nende finantsasutuste suhtes, kes on suhetes maksuparadiisidega; nõuab tungivalt, et EL rakendaks samalaadseid meetmeid, nagu on USA seadus maksuparadiiside kuritarvituste lõpetamise kohta, ning kaaluks võimalust võtta panganduslitsents nendelt finantsasutustelt, kes teevad koostööd maksuparadiisidega;
62. on seisukohal, et EL peaks samuti tagama standardite ühtse rakendamise ELi ja rahvusvahelisel tasandil usaldusnormatiivide täitmise järelevalve, maksustamise ja rahapesu valdkonnas;
63. nõuab nn röövellike laenufondide struktuuride avalikustamist rahvusvahelisel tasandil, et nad kindlaks teha ja keelustada nende tegevus;
64. kutsub üles looma majanduspartnerluslepingute raames sõltumatut kontrollimehhanismi, mille abil hinnata tollimaksude kaotamise netomõju ja igas üksikus riigis maksureformide valdkonnas tehtud edusamme; nõuab, et majanduspartnerluslepingutesse lisataks klausel lepingu täieliku ja kohustusliku läbivaatamise kohta iga kolme kuni viie aasta järel, ning et kõigi lepingute sätteid muudetaks sel viisil, et need soodustaksid vaesuse kaotamist, säästvat arengut ja piirkondlikku integratsiooni; nõuab lisaks iga riigi edusammude kohustuslikku läbivaatamist maksureformide rakendamise ja tõhusa maksukogumise valdkonnas, kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni uusima versiooniga;
65. rõhutab, et arenguriikide maksuametid peavad tegema koostööd, kui nad ei kuulu asjaomase riigi rahandusministeeriumi alla, eelkõige maksunduse ja eelarvepoliitika valdkonnas ning viisil, mis ei õhuta konkurentsi ega kadedust, vaid edendab häid suhteid ja head maksuhaldustava;
66. nõuab nn (pool)autonoomsete maksuametite loomist või nende töö tõhustamist (juhul, kui sellised asutused on juba loodud) asjakohaste kontrollimehhanismide abil, et vältida maksuametite kuritarvitamist enda huvides langetatud poliitiliste otsustega ning tagada, et neid ei kasutata isikliku sissetulekuallikana või poliitiliste vastaste hirmutamise vahendina;
67. rõhutab sellega seoses, et autonoomsete maksuametite kõrget positsiooni ja juhtimisalast

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0325.

autonoomiat peaks tasakaalustama pluralistlik halduskord, mis tagab järgmise:

- a) autonoomsel maksuametil on kindel eelarve, mida valitsus ei saa muuta;
 - b) autonoomse maksuameti staatus ja volitused on seadustega sätestatud ning neid saab kaitsta politsei ja kohtu kaudu;
 - c) asutatava järelevalvenõukogu liikmed nimetab ametisse avalikest teenistujatest (ministeeriumide, ettevõtete ja juristide ühingute esindajad) koosnev nõukogu;
 - d) järelevalvenõukogu liikmete ametiaeg on pikaajaline ja kindla kestusega;
 - e) juhatus ja töötajad on vastutavad üksnes järelevalvenõukogu ees;
68. on seisukohal, et tõhusa maksusüsteemi väljatöötamine arenguriikides peab kujunema nende riikliku rahanduse selgrooks; leiab, et ELi uus arenguriikidesse investeerimise poliitika peaks toetama välismaiste ja kohalike erainvesteeringute jaoks soodsama keskkonna kujundamist ning tingimuste loomist tõhusama rahvusvahelise abi andmiseks; tuletab meelde, et ELi investeerimispoliitika peab majanduskasvu soodustamiseks keskenduma VKEde arengule, sealhulgas mikrokrediidi abil, edendama innovatsiooni, tõhusaid avalikke teenuseid, avaliku ja erasektori partnerlust ning teadmussiiret;
69. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Taust

2009. aasta aprillis avaldas Euroopa Komisjon teatise heade maksuhaldustavade kohta, soovides alustada debatti konkreetsete sammude üle, millega edendada maksunduses hea valitsemise põhimõtteid – läbipaistvust, teabevahetust ja õiglast maksukonkurentsi. Peale selle on komisjon avaldanud töödokumendi „Maksundus ja areng. Koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksundusküsimustes”.

Komisjon püüdis oma dokumendiga parandada maksupoliitiliste ja arengupoliitiliste meetmete sünergiat ning muuta neid tulemuslikumaks. Selleks kirjeldati arenguriikide probleeme maksutulude kasutamisel, sealhulgas nii siseriiklike kui ka rahvusvahelisi tegureid, ning pakuti välja mooduseid, kuidas EL võiks selles valdkonnas rohkem ära teha ning oma olemasolevaid rahalisi ja muid vahendeid paremini kasutada.

2010. aasta veebruaris võttis Euroopa Parlament vastu samateemalise resolutsiooni.

1. Kommentaare komisjoni dokumendi kohta

Positiivsed aspektid

Aastatuhande arengueesmärkide saavutamine ja maksuhaldus

Komisjon tunnistab selge sõnaga aastatuhande arengueesmärkide ja maksuhalduse seotust. Maksundus on oluline, et panna alus vastutusvõimelisele ja paindlikule demokraatlikule süsteemile.

Omavastutuse põhimõte arengustrateegiate puhul

EL järgib arengustrateegiates omavastutuse põhimõtet ning peab õigeks seda, et arenguriigid ise kannaksid esmavastutust oma maksusüsteemide eest, sõltuvalt oma majanduslikest ja poliitilistest oludest ning omaenda otsustest.

Arenguriikide abistamine maksusüsteemide kujundamisel

Komisjoni seab eesmärgiks kasutada ELi vahendeid paremini ära arenguriikide maksusüsteemide väljakujundamiseks ja heade maksuhaldustavade rakendamiseks – pöörama rohkem tähelepanu heade maksuhaldustavade rakendamisele riigi ja piirkondlike strateegiadokumentide kavandamisel, ellurakendamisel ja tulemuste kontrollimisel.

Riigiti erinev finantsaruandluse standard

Komisjon toetab hargmaiste ettevõtete puhul riigiti erineva finantsaruandluse standardi rakendamist, hinnates seda kui vahendit, millega on võimalik avastada rahvusvahelisi maksudest kõrvalehoidmise ja nende vältimise juhtumeid. Oluline on ka rõhutada, et ettevõtte sotsiaalset vastutust käsitlevas teatises kaalutakse võimalusi sellise süsteemi väljaarendamiseks, millega tehakse kohustuslikuks juhtimisteabe avalikustamine

aastaruannetes.

Rahvusvaheline maksundusalane dialoog ja koostöö

Komisjon püüab tõhustada rahvusvahelist maksundusalast dialoogi ja koostööd ning pöörab sealjuures erilist tähelepanu arenguriikide osaluse suurendamisele asjaomastel rahvusvahelistel foorumitel.

Maksualase teabevahetuse lepingud

Komisjon rõhutab vajadust sõlmida ja rakendada maksualase teabevahetuse lepinguid, kasutades muu hulgas mitmepoolset mehhanismi ning võttes arvesse ELi hoiuste maksustamise direktiivis sätestatud mudelit, mis põhineb automaatsel teabevahetusel.

Negatiivsed aspektid

Tollitulud

Dokumendis ei käsitleta kaubanduse liberaliseerimise negatiivset mõju madala sissetulekuga riikidele. See väljendub tollitulude vähenemises: Kinnitades taas vajadust hakata ühtsete tollitariifide asemel rakendama teisi maksustamise liike, pooldab komisjon piirkondliku koostöö tugevdamist kaubanduse liberaliseerimise jätkamise kaudu. Sellega eirab komisjon täielikult neid probleeme, mis on tollitulude kokkukuivamise tõttu tekkinud eeskätt vaestel riikidel, kes IMFi andmetel on oma kaotatud kaubandusmakse suutnud korvata parimal juhul umbes 30 % ulatuses. Ei esitata ka mingeid ettepanekuid maksubaasi laiendamiseks, et tagada õiglast ja progressiivset maksusüsteemi.

OECD praegused puudused

Komisjon tahab julgustada ja toetada arenguriike, et need võtaksid vastu rahvusvahelised maksundusalased standardid ja hakkaksid neid rakendama. Sealjuures ei esita komisjon kriitikat ega märkusi praeguste OECDga seotud puuduste kohta. Siinkohal tuleks meenutada, et OECD tegevusjuhend võimaldab riikide valitsustel pääseda musta nimekirja sattumast – piisab vaid lubadusest, et järgitakse teabevahetuse põhimõtteid, mis tähendabki üksnes põhimõtete deklareerimist, mitte aga nende tulemuslikku rakendamist.

OECD siirdehindade dokumenteerimise suuniste vastuvõtmine ja rakendamine

Pooldades OECD siirdehindade dokumenteerimise suuniste vastuvõtmist ja rakendamist arenguriikides, mainib komisjon vajadust uurida reaalturuväärtuse põhimõtte kohaldamist, kuid ei soovita muid meetodeid.

Maksutulude vähenemine

Kahjuks jätab komisjon tähelepanuta maksutulude kokkukuivamise, mis on tingitud riikidevahelisest maksukonkurentsist üleilmastunud majanduses.

Mõned vajalikud sammud

A. Võitlus maksuparadiiside vastu

1. Võitlus maksuparadiiside vastu on aastatuhande arengueesmärkide saavutamise huvides üks esmatähtsaid ülesandeid. Maksuparadiisidel on nõrgestav mõju arenguriikide institutsioonide ja poliitilise süsteemi kvaliteedile. Maksuparadiisid muudavad

majanduskuritegevuse tulusamaks, soodustavad tulu tagaajamist (*rent-seeking*) ning suurendavad maksutulude ebavõrdset jagunemist.

i) Maksuparadiisides praktiseeritav salastamine tekitab teabe ebaühtlase jaotumise investorite vahel, vähendades seega ka rahvusvaheliste finantsturgude toimimise tõhusust. Niisugune olukord viib riskipreemiade suurenemiseni, millega suurenevad nii rikaste kui ka vaeste riikide laenukulud.

ii) Maksulepingud tulevad kasuks maksuparadiisidele kui soodsatele asukohtadele. Suure kahepoolsete maksulepingute võrgustikuga püütakse vältida võimalikku topeltnmaksustamist. Topeltnmaksustamise oht tuleneb rahvusvahelises maksuõiguses sätestatud põhimõttest, et kapitali kasvatulu on õigus maksustada nii sellel riigil, kus kapitali omanik asub või kus ta on registreeritud (asukoha põhimõte), kui ka riigil, kus tulu on saadud (lähteriigi põhimõte). Seoses maksuparadiisidega, kus juriidilised isikud on registreeritud, et saada maksusoodustusi, tekib asukoha põhimõtte rakendamisel ebaühtlane maksutulude jaotumine, kuna tegelikku majandustegevust on maksuparadiisides väga vähe. Sellises olukorras peaks lähtuma õigluse põhimõttest ja jätma maksustamise õiguse lähteriigile.

iii) Paljudes OECD liikmesriikide ja arenguriikide vahelistes maksulepingutes on asukoha põhimõtte mõju maksude jagunemisele arvesse võetud – nimelt on lähteriigile antud õigus kehtestada teatavas mahus tuluallikamaks (*withholding tax*). Sellega tagatakse, et ka lähteriik saab maksutuludest osa. Maksuparadiiside ja arengumaade vahelistes maksulepingutes niisuguseid sätteid ei ole.

iv) Maksuparadiiside ja arenguriikide vahel sõlmitud maksulepingud ahendavad sageli arenguriikide maksubaasi. Samal ajal on nõrk riigirahandus paljudele arenguriikidele üks suurimaid probleeme. Peale selle jäetakse maksulepingutega puutumata maksuparadiiside kahjulikud struktuurid, näiteks salastamisreeglid ja fiktiivsed aadressikohad. Oluline on tagada, et maksulepingud ei takistaks võitluse jätkamist maksuparadiiside vastu. Lepingute läbivaatamisel tuleks seda silmas pidada.

B. Vale hinnakujundus kauplemisel

Väär hinnakujundus konsolideerimisgrupisestest tehingute puhul, millega püütakse kasumit kõrge maksukoormusega jurisdiktsioonidest madala maksukoormusega jurisdiktsioonidesse kanda, on raha ebaseadusliku väljavoolu üks peamisi käiguhoidjaid. Vale hinnakujundus on suur probleem nii rikastele kui ka vaestele riikidele, kuna see tekitab suuri konkurentsimoonusi ühe riigiga seotud ettevõtete ja hargmaiste ettevõtete vahel ning võib tekitada ka suuri maksutulude kadusid. On küll olemas OECD suunised hargmaiste ettevõtete siirdehindade kohta, kuid neid tuleks veel parandada.

C. Maksuparadiiside vastase võitluse ebapiisav rahvusvaheline koordineerimine

Maksuparadiiside kahjulik mõju on teema, millega tegeleb mitu rahvusvahelist organisatsiooni (OECD, IMF, rahapesuvastane töökond (FATF), finantsstabiilsuse foorum (FSF), ÜRO). Ühelgi neist organisatsioonidest ei ole aga selleks eraldi volitusi. Rahvusvaheline koostöö selles valdkonnas hõlmab peamiselt võitlust rahapesuga ja selliste maksulepingute koostamist, milles oleks sätestatud õigus saada teistelt riikidelt teavet konkreetsete maksunduslike küsimuste kohta. Rahvusvahelises raamistikus on mitu väga

nõrka kohta:

- arenguriigid on paljudest algatustest eemale jäetud (nii on see näiteks OECD ja FATFi puhul);
- ükski neist algatustest ei sobi ebaseaduslike rahavoogudega seotud suurte probleemide lahendamiseks; puudub ka automaatne teabevahetus omandiküsimustes ning teave ettevõtete siirdehindade kohta;
- täiemahuline osalemine mitmesugustes foorumites ja algatustes nõuab sageli sellisel tasemel asjatundmist, teadmisi ja oskusi, mida paljudel arengumaadel ei ole välja panna.

D. „Loodusvarade needus”

On hulk riike, mida võib nimetada rantjee-riikideks (need maad saavad tulu oma rikkalike loodusvarade, peamiselt nafta ja mineraalide n-õ väljarentimisest) ja millel puudub vajadus oma kodanikke maksustada. Nende riikide puhul võib täheldada järgmisi tendentse:

- kuna riik ei ole sõltuv oma kodanikest kui maksumaksjatest, on ta nende suhtes osavõtmatu;
- huvi oma majandust laiemalt arendada on väga väike;
- naftatulusid kasutatakse opositsiooni äraostmiseks ning repressiivse sisejulgeoleku rahastamiseks;
- huvi üles ehitada hästitoimiv maksude kogumise ja haldamise süsteem on väga väike.

On algatusi, mille eesmärgiks on suurendada loodusvarade väljarentimisest saadavate tulude kasutamise läbipaistvust. Niisugune on näiteks kaevandustööstuse läbipaistvuse suurendamise algatus. (EITI). Selliseid algatusi tuleb toetada ning hargmaistel ettevõtetel tuleb avaldada andmed oma kasumi ja makstud maksude kohta riikide kaupa, et oleks võimalik võrrelda, kui palju nad maksavad ühes või teises arenguriigis, kus nad tegutsevad. Hargmaiste ettevõtete puhul peab riikide kaupa aruandlusele lisanduma ka nende ettevõtete sotsiaalne vastutus.

E. Üleilmastumine ja fiskaalprobleemid

Üleilmastumine teravdab fiskaalprobleeme, kuna rahvusvaheliselt liikuvat kapitali on raskem maksustada. See puudutab eriti maksuparadiisides registreeritud ettevõtete kapitalitulusi. Arenguriikidele peab jääma piisav poliitiline tegevusruum kapitalikontrolli ja muude meetmete kehtestamiseks, et takistada spekulatsioonide ja tagada stabiilsus.

Maksubaasi laiendamine

Maksubaasi laiendamine on esmatähtis ülesanne, mis arenguriikidel tuleb täita aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks¹. Viimase kahekümne aasta maksureformides on kogu maailmas olnud täheldatav kaubandusmaksude loobumine ja laia maksubaasiga tarbimismaksude (käibemaks) kehtestamine. Üks probleem, mille lahendamiseks tuleb tegeleda, on kaubandusmaksude suhteline langus (tollitariifistiku liberaliseerimise tõttu) ja tarbimismaksude, näiteks käibemaksu ja energiamaksu

¹ Kui arenenud riikides annab üksikisiku tulumaks 7 % SKPst ja tulumaksu maksjad on 45 % elanikkonnast, siis arenguriikides on tulumaksu osakaal SKPs vaid 2 % ja tulumaksu maksab vähem kui 5 % elanikest.

kehtestamine. Kuigi käibemaks aitab laiendada maksubaasi sellistes riikides, kus nn mitteametliku sektori osakaal majanduses on suur, ei ole see ideaalne vahend, esindades regressiivset maksusüsteemi. Lisaks on käibemaksu raskem koguda kui kaubandusmaks. Maksureform peaks seostuma otsese maksustamise kasutuselevõttuga; vaja on ka tagada, et hargmaised ettevõtted maksaksid õiglase osa maksudest.

Maksundusstrateegia „omandiõigus”

Maksundus ei ole pelgalt tehniline asi, mille võib ühest keskkonnast teise üle kanda ilma kohalike asutusi arvesse võtmata. Abi andja peab väga paindlikult arvestama iga riigi sotsiaalse ja majandusliku keskkonna eripäraga.

Abi andjate parem koostöö

Abi andjad saavad paremini abistada oma partnerriike maksude kogumisel, vahendades neile võtteid, mis tõenäoliselt aitavad parandada maksude haldamist. IMFi 2005. aastal korraldatud uuring näitab, et 7,1 miljardist USA dollarist, mis sel aastal kasutati ära riigiasutuste töö, majanduspoliitika ja riigi rahanduse halduse valdkonnas abi andmiseks, kulus kõigest 1,7 % maksundusalaseks abiks. 2004. 2003. ja 2002. aasta näitajad olid vastavalt 2,7 %, 2,2 % ja 3,5 %¹. Lisaks on vaja paremini kajastada mitmesuguste abimooduste mõju riigi aruandlusele ja maksundusele.

¹ Allikas: "Governance, Taxation and Accountability: issues and practices", OECD 2008.

22.11.2010

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

maksuduse ja arengu kohta – koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks
maksundusküsimustes
(2010/2102(INI))

Arvamuse koostaja(*): Sirpa Pietikäinen

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tervitab komisjoni algatust tugevdada arengu nimel heade maksuhaldustavade alast suutlikkust ja peab vajalikuks reguleerivat raamistikku, mis toetaks rahvusvahelist maksualast koostööd, läbipaistvust, avaliku ja erasektori arengut ja majanduskasvu;
2. juhib tähelepanu sellele, et head maksuhaldustava ei saa eksportida ega väljastpoolt peale suruda ning et iga riik otsustab ise oma maksupoliitika üle; sellega seoses kutsub komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mitte seadma takistusi ja tegema koostööd kõigi riikidega, kes otsustavad pidevalt ja õiglaselt makse suurendada, mis mõjutab nende territooriumil tegutsevaid välisettevõtteid, eelkõige neid, kes tegutsevad esmaste ressursside kaevandamise valdkonnas, kuna toorained on arengumaade jaoks oluline rikkuse allikas;
3. märgib, et tollimaksudest saadava tulu vähenemine eelkõige Euroopa Liiduga sõlmitud majanduspartnerluslepingute tõttu mõjutab negatiivselt arengumaade jaoks otseselt kättesaadavate rahaliste vahendite hulka; sellega seoses ja nende kahjude hüvitamiseks palub komisjonil arengumaade riiklike maksusüsteemide parandamiseks antava abi osana ergutada arengumaid eelistama kaudsete maksude asemel progressiivseid otseseid makse, kuna eelkõige tarbimisele seatud maksud koormavad oma olemuse tõttu madala

sissetulekuga elanikkonda kõige enam;

4. juhib tähelepanu tõsiasjale, et tõhusad, edumeelsed ja õiglased maksusüsteemid on arenguks üliolulised, sest neil on oma osa avalike hüvede pakkumise rahastamisel, riigi ülesehitamisel ning headel valitsemistavadel, ja sellele, et vaesed riigid peavad eesmärgiks võtma välisabist sõltumise asendamise maksulise isemajandamisega ning et maksudest kõrvalehoidmine ja nende vältimine takistavad arenguga seotud eesmärkide saavutamist;
5. kutsub komisjoni üles heaks kiitma karmimaid kriteeriume maksuparadiiside tuvastamiseks ja asuma ette valmistama rahvusvaheliselt siduvat mitmepoolset automaatse maksualase teabevahetuse lepingut, muu hulgas trustide ja sihtasutuste jaoks, ning kavandama ka vastumeetmeid nõuete täitmatajätmise korral; kutsub komisjoni üles toetama arengumaid nende võitluses vahendite ebaseadusliku väljavoolu ja kapitali väljavoolu vastu, kuna neid peetakse peamiseks takistuseks siseriikliku tulu kasutuselevõtmisele arengu eesmärgil; juhib komisjoni tähelepanu eelkõige raportile P6-TA(2009)0325 ja maksuparadiiside vastu võitlemiseks soovitatud meetmetele;
6. nõuab finantstehingutele maksu kehtestamist, kuna sellest saadav tulu parandaks turu toimimist, vähendades spekulierimist ja aidates rahastada selliseid ülemaailmse tähtsusega avalikke hüvesid nagu areng ja kliimamuutuse vastane võitlus ning vähendada avaliku sektori eelarvepuudujääki; on seisukohal, et selline maks peaks olema nii laiaulatuslik kui võimalik, kuid kui see ei ole teostatav, tuleks finantstehingute maks kehtestada esimese sammuna ELi tasandil; palub komisjonil koostada kiiresti teostatavusuuring, milles arvestatakse ülemaailmselt võrdseid võimalusi ja esitatakse konkreetsed õigusakti ettepanekud;
7. väljendab heameelt maksualast koostööd käsitleva piirkondliku algatuse üle, et võimaldada arengumaadel arutada maksunduse rolli riigi ülesehitamises ja suutlikkuse suurendamises ning jagada parimaid tavasid maksuhalduses;
8. on teadlik asjaolust, et arenguriikide oma rahaliste vahendite kasutuselevõtu kvalitatiivne ja kvantitatiivne parandamine kannab vilja pikas perspektiivis; kutsub Euroopa Liitu üles pakkuma jätkuvalt abi kõigis selle vormides nii kaua, kui arengumaad peavad seda oma arengu rahastamiseks vajalikuks;
9. nõuab teatavate riikide suhtes ELi rahalise toetuse ja ELi turgudele juurdepääsu võimaldamise sidumist nende riikide koostöö tasemega heade maksuhaldustavade põhimõtete rakendamisel;
10. teeb ettepaneku Cotonou lepingusse selle läbivaatamise raames lisada heade maksuhaldustavadega seotud erisäte;
11. palub ELi liikmesriikidel oma kahepoolsete abiprogrammide raames võtta sarnaseid meetmeid;
12. nõuab, et piiriüleste ettevõtete jaoks kehtestataks kohustus koostada finantsaruandeid iga riigi kohta, sealhulgas kasum enne ja pärast maksude mahaarvamist, et suurendada läbipaistvust ja maksuametite juurdepääsu asjakohasele teabele; on seisukohal, et kõigi sektorite ja kõigi ettevõtete ühtse hõlmamise tagamiseks peaks EL kehtestama kõnealuse

põhimõtte eelseisva läbipaistvusdirektiivi ja ELi raamatupidamisdirektiivide läbivaatamise raames ning samuti peaks komisjon avaldama rahvusvahelisel tasandil survet Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogule (IASB), et see töötaks kiiresti välja vastava üldstandardi; kutsub veel kord komisjoni üles parlamendile järgmise kuue kuu jooksul aru andma avaliku arutelu tulemustest ja läbirääkimiste käigust IASBiga.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	9.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 5 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Godfrey Bloom, Sharon Bowles, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Thijs Berman, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Robert Goebbels, Sophia in 't Veld, Syed Kamall, Arturs Krišjānis Kariņš, Sirpa Pietikäinen, Bernhard Rapkay, Pablo Zalba Bidegain
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Knut Fleckenstein

3.12.2010

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

maksunduse ja arengu kohta: koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks
maksundusküsimustes
(2010/2102(INI))

Arvamuse koostaja: Marielle De Sarnez

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et arenguriikidega toimuva kaubavahetuse laiendamise eesmärk peab olema nende riikide püsiva majanduskasvu ja arengu soodustamine; märgib, et tollimaksude kaotamine tähendab paratamatult tollitulude kaotamist ning seetõttu tuleb kaotamise üle rakendada rangemat järelevalvet ja kaotada tollimaks järk-järgult ning rakendades maksureforme, mille abil võetakse kasutusele tekkivat puudujääki kompenseerivad tulud (käibemaks, maa- ja omandimaks, ettevõtte tulumaks);
2. kutsub üles võtma majanduspartnerluslepingute raames süstemaatiliselt kasutusele maksureforme toetavad meetmed, andes eelkõige materiaalselt (IT-süsteemid) ja korralduslikku abi (maksuametnike õigus- ja maksualane koolitus), kui arengumaa seda palub; rõhutab vajadust teha erilisi pingutusi nende Aafrika riikide toetamiseks, kellele ikka veel ei anta maksunduse valdkonnas pikaajalist abi;
3. kinnitab taas vajadust parandada Euroopa Liidu arengupoliitika ja kaubanduspoliitika sidusust; tuletab meelde, et kuigi kriis võib olla suurendanud toormehindade kõikumist ning seetõttu on vähenenud arengumaadele suunatud kapitalivood, on Euroopa Liit tervikuna, kaasa arvatud selle liikmesriigid, endiselt maailma suurim arenguabi andja ning ELi antud 49 miljardit eurot arenguabi moodustas 2009. aastal 56% kogu maailma arenguabist; rõhutab, et sellega seoses peaks arengumaade jaoks olema esmatähtis võtta kasutusele tõhus maksusüsteem, et vähendada oma sõltuvust välisabist ja muudest erakorralistest välistest rahavoogudest;

4. rõhutab, et maksutulu ei tule pidada välisabi alternatiiviks, vaid pigem riigitulude üheks koostisosaks, mis võimaldab antud riigi arengut;
5. juhib tähelepanu, et maksudest hoidumine kujutab endast arenguriikidele tõsist finantskaotust ning võitlus maksuparadiiside ja maksudest hoidumise vastu on üks ELi peamisi ülesandeid eesmärgiga anda arenguriikidele tulemuslikku abi riigi maksutulude kättesaamisel; tuletab meelde vajadust võtta selles küsimuses nõuetekohaseid meetmeid Euroopa Liidu ja rahvusvahelisel tasandil, kooskõlas eelkõige G20 rühmituse võetud kohustustega;
6. on seisukohal, et OECD peab koostama uued siirdehindade suunised, mis on hädavajalikud, et takistada teatavaid rahvusvahelisi ettevõtteid viimast oma kasumit riikidesse, kus maksutingimused on soodsamad, ning tagada, et need ettevõtted maksaksid makse nendes riikides, sealhulgas arenguriikides, kus nad tegelikult kasumi teenisid;
7. on seisukohal, et tuleb töötada välja madala ja keskmise sissetulekuga inimeste jaoks madala maksumääraga maksusüsteem, mis põhineb ulatuslikumal maksubaasil ja mille puhul on välistatud suvalised maksuvabastused ja -soodustused, eelkõige kaevandustööstusele ettenähtud maksuvabastused ja -soodustused; rõhutab, et vajatakse riiklikke investeringuid projektidesse, millel on positiivne majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnamõju kohalikul tasandil, vältides samas maksudumpingu võimaluse teket;
8. on seisukohal, et tõhusa maksusüsteemi väljatöötamine arenguriikides peab kujunema nende riikliku rahanduse selgrooks; leiab, et ELi uus arenguriikidesse investeerimise poliitika peaks toetama välismaiste ja kohalike erainvesteeringute jaoks soodsama keskkonna kujundamist ning tingimuste loomist tõhusama rahvusvahelise abi andmiseks; tuletab meelde, et ELi investeerimispoliitika peab majanduskasvu soodustamiseks keskenduma VKEde arengule, sealhulgas mikrokrediidi abil, edendama innovatsiooni, tõhusaid avalikke teenuseid, AE-koostööd ning teadmussiiret;
9. tuletab meelde, et kui majanduspartnerluslepingute tulemused ilmnevad alles keskpika või pika aja järel, siis tulude vähenemine on tollimaksude vähendamise vahetu tagajärg;
10. kutsub üles looma majanduspartnerluslepingute raames sõltumatut kontrollimehhanismi, mille abil hinnata tollimaksude kaotamise netomõju ja igas üksikus riigis maksureformide valdkonnas tehtud edusamme; nõuab, et majanduspartnerluslepingutesse lisataks klausel lepingu täieliku ja kohustusliku läbivaatamise kohta iga kolme kuni viie aasta järel, ning et kõigi lepingute sätteid muudetakse sel moel, et need soodustaksid vaesuse kaotamist, säästvat arengut ja piirkondlikku integratsiooni; nõuab lisaks iga riigi edusammude kohustuslikku läbivaatamist maksureformide rakendamise ja tõhusa maksukogumise valdkonnas, kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni uusima versiooniga.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.12.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, David Campbell Bannerman, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	George Sabin Cutaș, Małgorzata Handzlik, Salvatore Iacolino, Syed Kamall, Maria Eleni Koppa, Jörg Leichtfried, Carl Schlyter, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Pablo Arias Echeverría, Markus Pieper, Giommara Uggias

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theodorou, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Martin Kastler, Wolf Klinz, Csaba Óry, Patrizia Toia